

Tadeusz Śliwa, *Kochowski Władysław* [w:] *Słownik polskich teologów katolickich*, t. 2, red. H.E. Wyczawski, Warszawa 1982 s. 314-316

Kochowski Władysław, krypt.: X. W. K., ks. dr W. K., (1872–1917), kanonik kapituły przemyskiej, kanonista.

Urodził się 24 IV 1872 w Trześni k. Sandomierza w rodzinie chłopskiej jako syn Józefa. Gimnazjum ukończył w Rzeszowie, teologię w Instytucie Teologicznym w Przemyślu, gdzie też otrzymał w 1895 r. święcenia kapłańskie. Po dwuletnim wikariacie w Dobrzechowie wyjechał w jesieni 1897 r. na studia do Rzymu, gdzie w Gregorianum uzyskał doktorat prawa kanonicznego. Odbił też roczną praktykę w kilku kongregacjach rzymskich. Po powrocie w 1900 r. do kraju był krótko wikariuszem w Kańczudze, a od początku 1901 r. został kapelanem bpa J. Pelczara i równocześnie redaktorem założonej wówczas „Kroniki Diecezji Przemyskiej”. W jesieni tegoż roku objął wykłady z prawa kanonicznego i historii Kościoła w Instytucie Teologicznym w Przemyślu, a w Seminarium Duchownym funkcję prefekta (1901–1904). W latach 1905–1906 odbył podróż naukową do Rzymu, Monachium i Paryża. Po powrocie podjął znowu wykłady najpierw z historii Kościoła, a w 1909 r. także z prawa kanonicznego. W latach 1907–1908 był również rektorem przemyskiego Małego Seminarium Duchownego. Pełnił także obowiązki sędziego, cenzora i radcy w konsystorzu biskupim, a od synodu diecezjalnego 1908 r. egzaminatora synodalnego. Obok tego Kochowski angażował się w niewielkim zakresie w pracy duszpasterskiej, a nawet w latach 1911–1912 był dziekanem dobromilskim.

W 1909 r. wszedł do kapituły przemyskiej i wtedy zrezygnował z wykładów z historii Kościoła. W 1912 r. został powołany na rektora Hospicjum Polskiego w Rzymie. Poza obowiązkami administracyjnymi i pedagogicznymi, związanymi z tym urzędem, zajął się organizowaniem przy Hospicjum biblioteki, którą powiększył, i był nieoficjalnym przedstawicielem biskupów galicyjskich wobec Kurii Rzymskiej. W związku z wypowiedzeniem wojny przez Włochy państwu centralnym Kochowski musiał jako obywatel austriacki opuścić Rzym w 1915 r. i chory powrócił do Przemyśla. Nie podjął tu już żadnego z dawnych obowiązków z wyjątkiem zajęć kurialnych.